

Съвременен превод

Language: български (Bulgarian)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Bulgarian Easy-to-Read Version © 2000 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-16 from source files dated 2017-08-16.

f81bdf6b-f64b-5c00-a70f-cb43437b4e56

ISBN: 978-1-5313-1300-5

Първото писмо до
коринтяните

1 От Павел, чрез Божията воля призван да бъде апостол на Христос Исус, и от брат Состен.

² До църквата на Бога в Коринт, до хората, посветили се на служба в Христос Исус, призвани да бъдат Божий свят народ, заедно с всички, които където и да са, призовават името на нашия Господ Исус Христос — техния и наш Господ.

³ Благодат и мир на вас от Бога, нашия Баща, и от Господ Исус Христос.

Павел благодари на Бога

⁴ Винаги благодаря на моя Бог за вас заради благодатта, която Бог ви е дал чрез Христос Исус, ⁵ защото чрез него бяхте богато благословени: във всяко слово и всяко знание. ⁶ Свидетелството за Христос бе затвърдено сред вас ⁷ и вие не сте лишени от нито един дар, докато копнеете нашият Господ Исус Христос да се открие. ⁸ Той ще ви пази силни до края, така че никой да не може да ви обвини в Деня на нашия Господ Исус Христос. ⁹ Верен е Бог, който ви призова да имате общение с неговия Син Исус Христос, нашия Господ.

Разделения в църквата в Коринт

¹⁰ Но аз ви умолявам, братя и сестри, в името на нашия Господ Исус Христос, всички да сте съгласни помежду си и да няма разделения сред вас, а да бъдете напълно единни в помислите и целите си.

¹¹ Защото разбрах от хората от дома на Хлоя, че помежду ви има раздори.

¹² Имам предвид това, че всеки от вас говори: „Аз принадлежа на Павел“, „Аз принадлежа на Аполос“, „Аз принадлежа на Кифа“ или „Аз принадлежа на Христос“. ¹³ Нима Христос е разделен? Павел ли умря на кръста за вас? И в името на Павел ли бяхте кръстени? ¹⁴ Благодаря на Бога, че не кръстих никога от вас освен Крисп и Гай, ¹⁵ за да не може нито един от вас да каже, че е кръстен в моето име. ¹⁶ Кръстих също и хората от дома на Стефанино, но друг не помня да съм кръщавал. ¹⁷ Защото Христос ме изпрати не да кръщавам, а да проповядвам Благата вест: не като говоря с човешка мъдрост, за да не изгуби силата си посланието за Христовия кръст.

Христос — Божия сила и мъдрост

¹⁸ Посланието за кръста е глупост за онези, които се изгубват, но то е Божията сила за онези, които се спасяват. ¹⁹ Писанието казва:

„Ще унищожа мъдростта на мъдрите и ще направя безполезен ума на умните.“ *Исаия 29:14*

²⁰ Къде е мъдрият човек? Къде е ученият? Къде е философът на този свят? Не е ли направил Бог глупава мъдростта на света? ²¹ Затова, след като светът не позна Бога чрез мъдростта си, Бог в своята мъдрост избра чрез „глупостта“ на посланието, което проповядваме, да спаси онези, които вярват. ²² Така юдеите искат знамения, гърците търсят мъдрост, ²³ а ние проповядваме Христос, разпънат на кръста — послание, което за юдеите е обида, а за езичниците — глупост.

* 1:12 *Кифа* Арамейското име на Петър, един от дванадесетте апостола.

²⁴ Но за онези, които са призвани, както сред юдеите, така и сред гърците, Христос е Божията сила и Божията мъдрост. ²⁵ Защото Божията „глупост“ е по-мъдра от човешката мъдрост и Божията „слабост“ е по-силна от човешката сила.

²⁶ Братя и сестри, помислете какви бяхте, когато Бог ви призова. Малко от вас бяха мъдри според човешките критерии. Малко от вас имаха власт и малко от вас бяха от благородно потекло. ²⁷ Но Бог избра това, което светът смята за глупаво, за да засрами мъдрите. Бог избра това, което светът смята за слабо, за да засрами силните. ²⁸ Бог избра това, което светът смята за унижено и презряно, това, което е „нищо“, за да премахне онова, което е „нещо“, ²⁹ така че никой да не може да се хвали пред Бога. ³⁰ Но той е изворът на вашия живот в Христос Исус, който според действието на Бога стана наша мъдрост, праведност, освещение и изкупление, ³¹ за да може, както казва Писанието: „Който се хвали, да се хвали с това, което Господ е направил.“*

Посланието за Христос на кръста

2 Братя и сестри, когато дойдох при вас, аз не дойдох, за да ви изявя Божията тайна истина с превзети думи или човешка мъдрост. ² Защото реших докато съм сред вас, да забравя всичко освен Исус Христос и неговата смърт на кръста. ³ Така че когато дойдох при вас, бях слаб и целият треперех от страх, ⁴ и поучавах и проповядвах не с мъдри думи, които убеждават хората, а със силни доказателства от Духа, ⁵ за да се основава вярата ви не на човешката мъдрост, а на Божията сила.

Божията мъдрост

⁶ Ние учим на мъдрост онези, които са зрели, но не на мъдростта на този свят, нито на мъдростта на управниците на този свят, чиято власт е към своя край. ⁷ Ние учим на тайната Божия мъдрост, която бе скрита от хората и която Бог бе предназначил за наша слава още преди сътворението на света. ⁸ Нито един от управниците на света не знаеше тази мъдрост, защото ако я знаеха, нямаше да разпънат на кръста славния Господ, ⁹ но както казва Писанието:

„Нито око е виждало,
нито ухо е чувало,
нито човешки ум си е представял
това, което Бог е подготвил за онези,
които го обичат.“ *Исая 64:4*

¹⁰ Но Бог ни разкри тази мъдрост чрез Духа, който изследва всичко, дори тайните дълбини на Бога. ¹¹ Защото никой не знае мислите на друг човек освен духът, който живее в този човек. Така никой освен Божият Дух не знае мислите на Бога. ¹² Но на нас ни бе даден не духът, който принадлежи на света, а Духът, който идва от Бога, за да разберем всичко, с което Бог ни е дарил. ¹³ Когато говорим за тези неща, ние не го правим с думи, научени от човешката мъдрост, а с думи, на които Духът ни научи, и обясняваме духовните неща на онези, които имат Духа. ¹⁴ Без Духа човек не приема истините, които Божият Дух разкрива, защото за него те са глупост и той не може да ги разбере, тъй като те могат да бъдат преценени само духовно. ¹⁵ А който има Духа, преценява всичко,

* 1:31 Цитат от Ер. 9:24.

но него никой не може да го прецени, защото, както казва Писанието:

¹⁶ „Кой знае какво мисли Господ, за да може да му дава съвети?“ *Исаия 40:13 (Септуагинта)*

Но на нас ни е даден Христовият начин на мислене.

Следвайте не хората, а Христос

3 Но аз, братя и сестри, в миналото не можех да ви говоря като на хора, които имат Духа, а трябваше да ви говоря като на хора от този свят, като на бебета в Христос. ² Храних ви с мляко, а не с твърда храна, защото не бяхте готови да я приемете, както и сега не сте готови, ³ понеже сте все още хора от света. Защото щом като между вас има завист и раздори, нима това не показва, че сте хора от света и че постъпвате напълно по човешки?

⁴ Когато един казва: „Аз принадлежа на Павел“, а друг: „Аз принадлежа на Аполос“, не постъпвате ли като хора от света?

⁵ Кой е Аполос и кой е Павел? Те са само служители, чрез които вие повярвахте, и извършиха делото си така, както Бог бе възложил на всеки един. ⁶ Аз посях семето, Аполос го поля, но Бог го направи да порасне. ⁷ Ето защо, важен е не този, който сее, нито този, който полива, а Бог, който прави посятото да расте. ⁸ Този, който сее, и този, който полива, работят с една цел и всеки ще получи своята награда според труда си. ⁹ Ние заедно работим за Бога, а вие сте Божията нива и Божията постройка.

¹⁰ Според дарбата, която Бог ми даде, аз поставих основата като мъдър майстор-строител, а друг

гради върху нея, но всеки трябва да внимава как гради. ¹¹ Защото никой не може да положи основа, различна от тази, която вече е положена, и тази основа е Исус Христос. ¹² Когато хората градят върху тази основа, независимо дали използват злато, сребро, скъпоценни камъни, дърво, сено или слама, ¹³ работата на всеки ще се види ясно, защото Деният, който ще дойде с огън, ще направи всичко ясно и същият този огън ще изпита работата на всеки, за да определи каква е. ¹⁴ И ако работата на някого — онова, което е построил върху основата — издържи, този човек ще получи награда. ¹⁵ Ако изгори, този, който го е построил, ще понесе щети, самият той обаче ще се спаси, но така, както се спасява човек, който успява да избяга от горяща сграда.

¹⁶ Нима не знаете, че вие сте Божият храм и Божият Дух живее във вас? ¹⁷ Ако някой разруши Божия храм, Бог ще го унищожи, защото Божият храм е свят, а този храм сте вие.

¹⁸ Не се заблуждавайте! Ако някой сред вас се смята за мъдър според стандартите на този свят, нека стане „глупав“, за да стане наистина мъдър. ¹⁹ Защото мъдростта на този свят е глупост в очите на Бога. Писанието казва: „Бог улавя мъдрите в техните хитрувания.“* ²⁰ Казано е също: „Господ знае, че мислите на мъдрите са безполезни.“† ²¹ Ето защо никой не трябва да се хвали с хора, защото всичко е ваше: ²² Павел, Аполос и Кифа,‡ светът, животът и смъртта, настоящето и бъдещето. Всичко принадлежи на вас, ²³ а вие

*3:19 Цитат от Йов 5:13.

†3:20 Цитат от Пс. 94:11.

‡3:22 *Кифа* Арамейското име на Петър, един от дванадесетте апостола.

принадлежите на Христос, който принадлежи на Бога.

Служението на апостолите

4 Ето как трябва да се гледа на нас: като на Христови слуги и хора, на които са поверени тайните Божии истини. ²И това, което се изисква от онези, на които е поверено нещо, е да оправдаят оказаното доверие. ³Но за мен няма никакво значение дали ще ме съдят вие или който и да е човешки съд, нито аз съдя себе си, ⁴защото — макар и съвестта ми да е чиста — не тази е причината да бъда оправдан. Господ е този, който ме съди. ⁵Затова не съдете за нищо преждевременно, преди да е дошъл Господ. Той ще освети скритото в мрак и ще разкрие намеренията на сърцата. Тогава Бог ще даде на всеки похвалата, която е заслужил.

⁶Братя и сестри, казах тези неща за Аполос и за мен заради вас, като пример, от който да разберете значението на думите: „Следвайте само това, което е писано“, за да не се възгордявате и да не отдавате предпочитания на един за сметка на друг. ⁷Кой казва, че ти си по-добър от останалите? И кое от това, което имаш, не ти е било дадено? А след като всичко ти е било дадено, защо тогава се гордееш така, сякаш не ти е било подарено?

⁸Мислите, че сега имате всичко, което ви е нужно, и сте вече богати. Мислите, че сте станали царе без нас. Бих искал наистина да сте царе, за да царуваме и ние с вас! ⁹Защото мисля, че Бог отреди на нас, апостолите, последното място, като на мъже, обречени на смърт, тъй като станахме зрелище за цял свят — и за ангелите, и за хората. ¹⁰Ние сме глупави заради Христос, но вие сте мъдри в Христос.

Ние сме слаби, но вие сте силни. Вие сте почитани, а ние — презрени. ¹¹Дори и сега все още сме гладни и жадни, облечени в дрипи, бити и бездомни. ¹²Работим неуморно, за да изкараме прехраната си. Когато ни проклинат — благославяме, когато ни преследват — търпим, ¹³когато ни хулят — отвръщаме с добра дума. И досега хората се отнасят с нас като с боклука на света, измета на обществото.

¹⁴Пиша това не за да ви накарам да се срамувате, а ви предупреждавам като свои скъпи деца. ¹⁵Защото дори и да имате десет хиляди наставника в Христос, нямате много бащи, понеже аз съм този, който стана ваш баща в Христос Исус чрез Благата вест. ¹⁶Ето защо ви умолявам: подражайте ми. ¹⁷Затова изпратих при вас Тимотей, мое скъпо и вярно дете в Господа, който ще ви напомня принципите, които следвам в своя живот в Христос Исус, както ги поучавам навсякъде във всички църкви.

¹⁸Мислейки, че няма отново да ви посетя, някои се възгордяха. ¹⁹Но аз ще дойда при вас скоро, ако такава е Божията воля, и тогава ще видя не колко красноречиви, а колко силни са тези, които са се възгордели. ²⁰Защото Божието царство не е въпрос на красноречие, а на сила. ²¹Кое предпочитате: с пръчка в ръка ли да дойда при вас, за да ви накажа, или с любов и кротък дух?

Аморалност в църквата

5 Говори се, че сред вас има сексуални грехове, които не се срещат дори сред езичниците: казват, че някой живее с мащехата си! ²А вие сте се възгордели, макар че по-скоро би трябвало да скърбите. Този, който е извършил това дело, трябва да бъде

отстранен от вашата общност. ³Що се отнася до мен, въпреки че тялом не съм с вас, аз присъствам духом и вече съм осъдил човека, който е извършил този грях. ⁴Съберете се заедно в името на нашия Господ Исус. Моят дух ще бъде сред вас. Със силата на нашия Господ Исус ⁵трябва да предадете такъв човек на Сатана, за да се погуби грешната му човешка природа,^{*} така че в Господния Ден духът му да бъде спасен.

⁶Вашето самодоволство не е добро. Не знаете ли, че „малко мая заквасва цялото тесто“? ⁷Изхвърлете старата мая, за да бъдете ново тесто. Вие сте безквасен хляб,[†] защото Христос, нашето пасхално агне, беше пожертван заради нас. ⁸Затова нека непрестанно празнуваме Пасхата не с хляб, приготвен със старата мая, която е маята на злината и злобата, а с безквасен хляб — хляба на искреността и истината.

⁹Писах ви в писмото си, че не трябва да общувате с онези, които вършат сексуални грехове. ¹⁰Не искам да кажа, че изобщо не трябва да общувате с всички хора в този свят, които вършат сексуални грехове или са алчни, измамници или идолопоклонници, защото тогава ще трябва да се изолирате от целия свят. ¹¹Това, което ви писах, е да не общувате с някой, който нарича себе си брат в Христос, а върши сексуални грехове и е алчен, идолопоклонник, клеветник, пияница или измамник. Дори не сядайте да се храните с такъв човек!

¹²⁻¹³Защото нима аз съм този, който трябва да съди хората извън църквата? Тях Бог ще ги съди. Но вие трябва да съдите хората, които са част от църквата. Писанието казва: „Изгонете злия човек сред вас.“[‡]

За отсъждането при спорове между християни

6 Ако някой от вас има спор с друг човек, защо се осмелява да се обръща към съда на грешниците вместо към Божиите святи хора? ²Или не знаете, че Божиите святи хора ще съдят света? А след като вие ще съдите света, нима не сте достойни да отсъдите относно най-незначителни въпроси? ³Не знаете ли, че ще съдим дори и ангелите? А какво остава за обикновените житейски неща! ⁴Затова, когато имате обикновени житейски спорове, не давайте правосъдието в ръцете на хора, които нямат думата в църквата. ⁵Казвам това, за да се засрамите. Нима няма сред вас някой мъдър човек, който да разреши споровете между двама братя, ⁶та става така, че един брат се съди с друг, и то пред невярващи?

⁷Всъщност вече сте победени, щом се съдите един друг. Защо вместо това не оставите да извършат неправда към вас? Защо не оставите да ви ограбят? ⁸Напротив: самите вие вършите неправди и ограбвате, и при това своите братя и сестри в Христос!

⁹Нима не знаете, че хората, които вършат зло, няма да наследят Божието царство? Не се

^{*}5:5 *грешната му човешка природа* Или: „тялото му“. Букв.: „плътта му“.

[†]5:7 *безквасен хляб* Специалният хляб без мая, който евреите ядат по време на Пасхата. Павел има предвид, че християните са освободени от греха, също както пасхалният хляб е „освободен“ от маята.

[‡]5:12-13 Цитат от Вт. 22:21,24.

заблуждавайте! Няма да го наследят нито онези, които вършат сексуални грехове, нито идолопоклонниците, нито прелюбодейците, нито мъжете, които позволяват да бъдат използвани за хомосексуални връзки, нито мъжете, които практикуват хомосексуализъм,¹⁰ нито крадците, нито алчните, нито пияниците, нито клеветниците, нито измамниците.¹¹ А такива бяха някои от вас, но бяхте очистени, бяхте отделени за служба на Бога и станяхте праведни в името на Господ Исус Христос и чрез Духа на нашия Бог.

Прославете Бога с телата си

¹² „Всичко ми е позволено“, но не всичко е полезно. Да, „всичко ми е позволено“, но няма да позволя на нищо да ме владее.¹³ „Храната е за стомаха и стомахът е за храната“ — това е вярно, но Бог ще сложи край и на едното, и на другото. Нашите тела не са за сексуални грехове, а за да служим на Господа, и Господ е за телата ни.¹⁴ Бог не само възкреси Господа, но чрез своята власт ще възкреси и нас.¹⁵ Не знаете ли, че телата ви са части на Христос? Нима ще взема това, което е част на Христос, и ще го свържа с проститутка? В никакъв случай!¹⁶ Или не знаете, че този, който се свързва физически с проститутка, става едно цяло с нея? Писанието казва: „Двамата ще станат едно цяло.“¹⁷ А този, който се свързва с Господа, се слива в един дух с него.

¹⁸ Бягайте от сексуалния грях. Всеки друг грях, който човек може да извърши, е извън тялото му, но който върши сексуален грях, върши грях срещу собственото си тяло.¹⁹ Нима не

знаете, че тялото ви е храм на Святия Дух, който е във вас и който ви е даден от Бога, и че не принадлежите на себе си?²⁰ Бог ви купи и заплати цената; затова прославете Бога с телата си.

За брачния живот

7 Сега за онова, за което ми писахте: ¹ добре е човек да не се жени, ² но поради опасността от сексуални грехове, всеки мъж трябва да има своя съпруга и всяка жена трябва да има свой съпруг.³ Мъжът трябва да дава на жена си това, което ѝ дължи като на съпруга, а така също жената трябва да дава на мъжа си това, което му дължи като на съпруг.⁴ Не жената е господар на тялото си, а мъжът ѝ. Така също не мъжът е господар на тялото си, а жена му.⁵ Не се лишавайте един от друг, освен ако сте се споразумели да бъде така за известно време, за да се посветите на молитва и след това отново да бъдете заедно, за да не може Сатана да ви изкушава поради вашата неспособност да се владеете.⁶ Но казвам това само като съвет, а не като заповед.⁷ Бих искал всички хора да са като мен, но всеки е получил различен дар от Бога и един живее по един начин, а друг — по друг.

⁸ А сега за неженените и вдовиците ще кажа следното: добре е, ако те останат неженени като мен.⁹ Но ако не могат да се въздържат, нека да се оженят, защото е по-добре да се оженят, отколкото да изгарят в желание.

¹⁰ А за тези, които са женени, давам заповед (всъщност не аз я давам, а Господ): жената не трябва да напуска мъжа си,¹¹ а ако го напусне, трябва да не се омъжва отново или да се върне

* 6:16 Цитат от Бит. 2:24.

при мъжа си. Мъжът също не трябва да се развежда с жена си.

¹² За останалите казвам (и го казвам аз, а не Господ): ако някой брат има невярваща жена и тя е съгласна да живее с него, той не трябва да се развежда с нея. ¹³ И ако някоя жена има невярващ мъж и той е съгласен да живее с нея, тя не трябва да се развежда с него, ¹⁴ защото невярващият мъж се освещава чрез връзката си с вярващата жена и невярващата жена се освещава чрез връзката си с вярващия брат. Ако не беше така, децата ви щяха да бъдат нечисти, а сега са осветени.

¹⁵ Но ако невярващият поиска да се разведе, оставете го да направи това. В такъв случай вярващият брат или сестра са свободни. Бог ни призова да живеем в мир. ¹⁶ Защото откъде знаеш, жено, дали няма да спасиш своя мъж? Или откъде знаеш, мъжо, дали няма да спасиш своята жена?

Живейте така, както Бог ви е призовал

¹⁷ Всеки трябва да живее така, както Господ е определил за него и както Бог го е призовал. Така наставлявам във всички църкви. ¹⁸ Ако някой е бил вече обрязан, когато Бог го е призовал, не трябва да крие обрязването си. Ако някой е бил призован, без да бъде обрязан, не трябва да се обрязва. ¹⁹ Обрязването или необрязването не означават нищо — важно е следването на Божиите заповеди. ²⁰ Всеки трябва да остане така, както е бил, когато Бог го е призовал. ²¹ Роб ли си бил, когато Бог те е призовал? Това не трябва да те тревожи. Но ако можеш да станеш свободен, използвай възможността. ²² Защото този, който е бил роб, когато Бог го е призовал, е

свободен в Господа, така както този, който е бил свободен, когато Бог го е призовал, е роб на Христос. ²³ Той ви купи и заплати цената; затова не ставайте роби на хора. ²⁴ Братя и сестри, всеки трябва да остане пред Бога такъв, какъвто е бил, когато Бог го е призовал.

Въпроси относно неженените и вдовиците

²⁵ Сега за онези, които не са женени: нямам заповед от Господа, но ви давам мнението си като човек, на когото можете да вярвате, защото Господ ми е показал милост. ²⁶ Ето какво мисля аз: поради сегашните трудни времена добре е човек да остане неженен като мен. ²⁷ Ако си свързан с жена, не търси освобождение, а ако си се освободил, не си търси жена. ²⁸ Но ако се ожениш, не вършиш грях. И ако девойка се омъжи, не върши грях. Но такива хора ще трябва да понасят трудности в този живот, а аз се опитвам да ви предпазя от това.

²⁹ Ето какво ще ви кажа, братя и сестри: времето изтича. Отсега нататък онези, които имат жени, трябва да живеят така, сякаш нямат, ³⁰ онези, които скърбят — така, сякаш не скърбят, онези, които се радват — така, сякаш не се радват, онези, които купуват — така, сякаш не притежават нищо, ³¹ а онези, които се ползват от всичко, което светът им предлага — така, сякаш не се ползват от нищо, защото светът, такъв, какъвто е сега, е преходен.

³² Искам да нямате грижи. Нежененият човек се грижи за Господните дела и как да угоди на Господа. ³³ А жененият човек се грижи за житейски неща и как да угоди на жена си ³⁴ и затова е

раздвоен. Така неомъжената жена или девойка се грижи за Господните дела, за да бъде тя свята в тяло и в дух, а омъжената жена се грижи за житейските неща и как да угоди на мъжа си.³⁵ Казвам това за ваше добро, не за да ви налагам ограничения, а заради добрия ред и за да сте посветени на Господа, без нищо да ви отвлича.

³⁶ Ако някой смята, че не постъпва както е редно към годеницата си, ако тя вече прехвърля идеалната за женитба възраст* и той мисли, че трябва да се ожени, да направи това, което иска: не е грях да се ожени.³⁷ Но този, който е твърд в сърцето си, никой не го принуждава, господар е на желанията си и е решил в сърцето си да не се жени за годеницата си, ще направи добре.³⁸ И така, този, който се оженва за годеницата си, постъпва добре, а този, който не се оженва за нея — още по-добре.[†]

³⁹ Жената е свързана в брак, докато мъжът ѝ е жив, но ако той умре, е свободна да се омъжи за когото иска, при условие, че бракът е в Господа.⁴⁰ Но според мен тя ще е по-щастлива, ако остане така, както е, а мисля, че и аз имам Божия Дух.

За храната, принесена в жертва на идоли

8 А сега за храната, принесена в жертва на идоли: знаем, че „всички имаме знание“. Но знанието възгордява, а любовта укрепява.² Ако

някой мисли, че знае нещо, той не знае нищо така, както трябва да го знае.³ Но ако някой обича Бога, Бог го познава.

⁴ И така, по въпроса за храната, принесена в жертва на идоли — знаем, че истински идол в света не съществува и че Бог е само един.⁵ И въпреки че и на небето, и на земята има много „богове“, както хората ги наричат („наистина има много „богове“ и много „господари“),⁶ за нас има само един Бог — Отец, от когото идва всичко и за когото живеем, и има само един Господ — Исус Христос, чрез когото съществува всичко и чрез когото живеем.

⁷ Но не всички хора знаят това. Някои доскоро се покланяха на идоли и когато ядат месо, принесено в жертва, гледат на него като на посветено на идол и слабата им съвест се осквернява.⁸ Но храната не ни приближава към Бога и нито губим, ако не ядем, нито печелим, ако ядем.

⁹ Само внимавайте това ваше право да не стане причина слабите да паднат.¹⁰ Защото ако някой, който е слаб, види теб, който имаш знание, да ядеш в езически храм, няма ли съзнанието на слабия да го насърчи до такава степен, че да започне да яде месото, принесено в жертва на идоли?¹¹ Слабият ще бъде погубен заради твоето знание, същият твой брат, за когото Христос умря!¹² И така, съгрешавайки спрямо своите

*7:36 ако тя ... възраст Или: „ако му е трудно да владее страстите си“.

†7:38 Стихове 36-38 Възможен е и следният превод: „³⁶ Ако някой смята, че не постъпва както е редно към дъщеря си, която е девица, ако тя вече прехвърля идеалната за женитба възраст и той мисли, че тя трябва да се омъжи, да направи това, което иска: нека я омъжи. Не е грях.³⁷ Но този, който е твърд в сърцето си, никой не го принуждава, господар е на желанията си и е решил в сърцето си да не омъжва дъщеря си, ще направи добре.³⁸ И така, този, който омъжва дъщеря си, постъпва добре, а този, който не я омъжва — още по-добре.“

братя и сестри, като ги карате да извършат нещо, противно на слабата им съвест, вие съгрешавате спрямо Христос. ¹³Затова, ако храната изкушава моя брат да съгреша, никога няма да ям месо, за да не го изкушавам да съгреша.

9 Не съм ли свободен? Не съм ли апостол? Не съм ли видял Исус, нашия Господ? Не сте ли вие моето дело в Господа? ²Дори и да не съм апостол, защото вие сте печатът, който доказва моето апостолство в Господа.

³На тези, които ме разпитват, казвам в своя защита така: ⁴Нямам ли право да ям и да пия? ⁵Нямам ли право да се ожена за вярваща жена както другите апостоли и Господните братя, и Кифа*? ⁶И нима само аз и Варнава трябва да работим за прехраната си? ⁷Кой служи войник на свои разноски? Кой седи лозе и не яде плодовете му? И кой се грижи за стадо и не пие млякото му?

⁸Не казвам всичко това само от човешка гледна точка. Нима и законът не казва същото? ⁹Защото в закона на Моисей е писано: „Не връзвай устата на вол, който вършее.“† Но нима за воловете се грижи Бог? ¹⁰Не казва ли това за нас? Да, за нас е написано това, защото този, който оре, трябва да оре с надежда и този, който вършее — с очакване да получи своя дял от реколтата. ¹¹А нима е твърде много ние, които посяхме у вас зърното на духовното, да искаме да пожънем от вас материални блага? ¹²Ако други имат правото да вземат неща от вас, нямаме ли ние повече основания от

тях? Но ние не сме се възползвали от това свое право и понасяме всичко, за да не поставяме пречки по пътя на Благата вест за Христос. ¹³Не знаете ли, че онези, които работят в храма, получават храната си от храма и онези, които служат редовно при олтара, си делят помежду си това, което е принесено в дар? ¹⁴Така и Господ заповяда онези, които изявяват Благата вест, да получават прехраната си от това.

¹⁵Но аз не съм се възползвал от никое от тези свои права. И написах това не за да се приложи в моя случай, защото по-скоро ще умра, отколкото да позволя на някого да ми отнеме правото да се гордея. ¹⁶Защото нямам причина да се гордея с това, че проповядвам Благата вест, понеже това е мое задължение и горко ми, ако не го изпълнявах! ¹⁷Ако правя това по свой избор, заслужавам награда, но ако ми е поверена тази задача и правя това не по свой избор, ¹⁸каква е наградата ми тогава? Тя е в това, че мога да проповядвам Благата вест безплатно и да не се възползвам от правата, които ми дава проповядването на Благата вест.

¹⁹Защото, въпреки че съм свободен от всички, аз станах роб на всички, за да мога да спечеля повечето от тях. ²⁰За юдеите станах като юдеин, за да мога да ги спечеля. За онези, които са подчинени на закона, станах като човек, който е подчинен на закона (въпреки че аз самият не съм подчинен на закона), за да мога да ги спечеля. ²¹За онези, които не са подчинени на закона, станах като човек, който не е подчинен на закона (въпреки че аз не съм без Божий закон

*9:5 *Кифа* Арамейското име на Петър, един от дванадесетте апостола.

†9:9 Цитат от Вт. 25:4.

— подчинен съм на Христовия закон), за да мога да ги спечеля. ²² Станах слаб за слабите, за да ги спечеля. Станах всичко за всички, за да мога по всякакъв начин да спася част от тях. ²³ Правя всички тези неща заради Благата вест, за да мога да споделя благословенията ѝ.

²⁴ Нима не знаете, че всички състезатели на стадиона бягат, но само един получава наградата? Бягайте така, че вие да я спечелите! ²⁵ Всеки участник в едно състезание упражнява самоконтрол във всичко, за да бъде увенчан с тленен лавров венец, а ние се състезаваме, за да спечелим венец, който трае вечно. ²⁶ Ето така бягам аз — като човек, който има цел, и така се боксирам — като човек, който не нанася удари във въздуха. ²⁷ Изтощавам и подчинявам тялото си, за да не стане така, че проповядвайки на други, аз самият да бъда отхвърлен от Бога.

Не бъдете като юдеите

10 Братя и сестри, искам да знаете, че всичките ни предци бяха под облака* и всички пресякоха морето. ² Всички те бяха кръстени в облака и в морето като последователи на Моисей. ³ Всички ядоха една и съща духовна храна ⁴ и всички пиха едно и също духовно питие, защото пиеха от духовния камък, който ги съпровождаше, и този камък беше Христос. ⁵ Но повечето бяха погубени в пустинята, защото Бог им се разгневи.

⁶ Всичко това се случува като пример за нас, така че да не бъдем хора,

които желаят да вършат зло като тях. ⁷ Не бъдете идолопоклонници като някои от тях. Както казва Писанието: „Хората седнаха да ядат и да пият и станаха да играят.“[†] ⁸ И нека не вършим сексуални грехове като някои от тях, което беше причина двадесет и три хиляди да умрат само за един ден! ⁹ И нека не изпитваме Христос[‡] като някои от тях, поради което загинаха от змиите. ¹⁰ И не се оплаквайте като някои от тях, поради което бяха погубени от ангела на смъртта.

¹¹ Тези неща се случиха с тях като пример и бяха записани, за да предупредят нас, които живеем във време, когато светът е към своя край. ¹² Ето защо този, който мисли, че стои здраво, трябва да внимава, за да не падне. ¹³ Когато сте подложени на изпитание, помнете, че и други са били изпитани по същия начин. Но Бог държи на думата си. Той няма да позволи изпитанието пред вас да е по-голямо, отколкото можете да понесете, и заедно с изпитанието ще ви посочи и изход, за да можете да устоите.

¹⁴ В заключение, скъпи мои, ще ви кажа да бягате от идолопоклонството. ¹⁵ Говоря ви като на разумни хора. Отсъдете сами това, което казвам. ¹⁶ Нали чашата на благословение, за която благодарим, е начин да имаме общение в кръвта на Христос и хлябът, който разчупваме — начин да имаме общение в тялото на Христос? ¹⁷ И щом има един хляб, значи всички ние сме едно тяло, защото всички споделяме този един хляб.

* **10:1** *облак* Облачният стълб, водил и закрилял израелтяните при излизането им от Египет и прекосяването на Червено море. Вж. Изх. 13:20-22; 14:19-20, 24.

[†] **10:7** Цитат от Изх. 32:6.

[‡] **10:9** *Христос* Според някои гръцки ръкописи: „Господа“.

¹⁸ Вижте народа на Израел. Нали тези, които ядат принесеното в жертва, имат общение в олтара? ¹⁹ Не искам да кажа, че храната, принесена в жертва на идоли, значи нещо или че идолите значат нещо. ²⁰ Напротив — това, което принасят в жертва, е жертвоприношение пред демони, а не пред Бога, и не искам вие да имате общение с демоните! ²¹ Не можете да пиете и от Господната чаша, и от чашата на демоните. Не можете да участвате и в трапезата на Господа, и в трапезата на демоните. ²² Нима се опитваме да накараме Господа да ревнува* и нима сме по-силни от него?

Използвайте свободата си за слава на Бога

²³ „Всичко ни е позволено.“ Да, но не всичко е полезно. „Всичко ни е позволено“, но не всичко укрепява. ²⁴ И нека всеки се грижи не за собствените си интереси, а за интересите на другите.

²⁵ Яжте всяко месо, което се продава на пазара, без да разпитвате откъде е, за да успокоявате съвестта си. ²⁶ Защото, както казва Писанието: „Земята и всичко на нея принадлежи на Господа.“†

²⁷ Ако някой от невярващите ви покани и решите да отидете, яжте всичко, което сложат пред вас, без да разпитвате за месото заради съвестта си. ²⁸ Но ако някой ви каже, че то е било принесено в жертва на идол, не яжте заради човека, който ви го е казал и заради съвестта. ²⁹ Като казвам „съвест“, имам предвид не вашата, а тази на другия човек. Защото свободата ми не трябва

да бъде ограничавана от нечия чужда съвест. ³⁰ И ако се нахраня с благодарност, няма причина да ме обвиняват в богохулство заради нещо, за което благодаря на Бога.

³¹ Така че, дали ядете или пиете, или вършите нещо друго, правете всичко за Божия слава. ³² Не пречете нито на юдеи, нито на гърци или на тези, които принадлежат на Божията църква, ³³ така както аз самият се опитвам всякак да угодя на всички, като търся не това, което е добро за мен, а това, което е добро за всички, за да бъдат те спасени.

11 Следвайте моя пример, както аз следвам примера на Христос.

Жените по време на богослужението

² Аз ви хваля, защото ме помните във всичко и следвате точно ученията, така както ви ги предадох. ³ Но искам да знаете, че Христос е глава на всеки мъж и мъжът е глава на жената, а Бог е глава на Христос. ⁴ Всеки мъж, който се моли или пророкува с покрита глава, посрамва главата си. ⁵ А всяка жена, която се моли или пророкува с непокрита глава, посрамва главата си. Защото това е същото както ако обръсне главата си. ⁶ Ако жената не покрива главата си, може също и да отреже косите си. Но понеже е срамно една жена да отреже косите си или да обръсне главата си, тя трябва да покрива главата си. ⁷ А мъжът не трябва да покрива главата си, защото той е Божият образ и слава, а жената е славата на мъжа, ⁸ защото не мъжът бе създаден от жената, а жената — от мъжа. ⁹ И не мъжът бе създаден за

* 10:22 *накараме Господа да ревнува* Вж. Вт. 32:16-17.

† 10:26 Цитат от Пс. 24:1; 50:12; 89:11.

жената, а жената — за мъжа. ¹⁰ Затова жената трябва да покрива главата си в знак на това, че е подвластна, а също и заради ангелите.

¹¹ Но в Господа нито жената е независима от мъжа, нито мъжът е независим от жената, ¹² защото както жената е създадена от мъжа, така и мъжът е роден от жена, а всичко е от Бога. ¹³ Сами преценете дали е прилично една жена да се моли на Бога с непокрита глава. ¹⁴ Нима самата природа не ви учи, че за мъжа е срамно да остави косата си дълга, ¹⁵ а за жената е чест да я носи дълга, защото косата ѝ е дадена, за да покрива главата си? ¹⁶ Някои може да поискат да спорят, но нека подчертая, че нито ние, нито Божиите църкви следваме тяхната практика.

Господната вечеря

¹⁷ А с това, което сега ще ви кажа, няма да ви хваля, защото се събирате не за по-добро, а за по-лошо. ¹⁸ Първо, чувам, че когато се съберете, между вас има разцепления и вярвам, че в това има някаква истина. ¹⁹ А и трябва да има разделения сред вас, за да може достойните да изпъкнат! ²⁰ И така, когато се съберете, вие всъщност не ядете Господната вечеря,* ²¹ защото когато се храните, никой не чака останалите и един се напива, а друг остава гладен. ²² Нямате ли си къщи, в които да ядете и пиете? Или презирате Божията църква и се опитвате да засрамите бедните? Какво да ви кажа? Да ви похваля ли? За това няма да ви похваля.

²³ Защото от Господа получих учението, което ви предадох: вечерта,

когато бе арестуван, Господ Исус взе един хляб ²⁴ и след като благодари, го разчупи и каза: „Това е моето тяло, което давам за вас. Правете това, за да ме помните.“ ²⁵ Също така, след като бяха свършили вечерята, взе чашата с вино и каза: „Тази чаша е новият завет, запечатан с моята кръв. Винаги, когато пиете това вино, правете го, за да ме помните. ²⁶ Защото винаги, когато ядете този хляб и пиете тази чаша, вие известявате смъртта на Господа, докато той дойде.“

²⁷ Който яде хляба или пие Господната чаша по недостоен начин, ще бъде виновен в грях срещу Господното тяло и кръв. ²⁸ Но човек трябва да изпита себе си и тогава може да яде хляба и пие чашата. ²⁹ Защото този, който яде и пие недостойно, си навлича присъда, понеже не разпознава тялото. ³⁰ Ето защо има сред вас много слаби, болни и много умират. ³¹ Но ако изпитвахме себе си, нямаше да бъдем съдени. ³² А когато Господ ни съди, тогава получаваме наставление, за да не бъдем осъдени заедно с другите хора от този свят.

³³ И така, братя и сестри, когато се събирате да се храните, изчаквайте се един друг. ³⁴ Ако някой е гладен, да се нахрани вкъщи, за да не предизвиквате Божията присъда с вашите събирания. А останалото ще наредя, когато дойда.

Дарби от Святия Дух

12 Сега за духовните дарби, братя и сестри — не искам да останете в неведение. ² Знаете, че когато бяхте езичници, ви

*11:20 *Господната вечеря* Хлябът и виното, които Исус завещава на последователите си да приемат, за да го помнят. Вж. Лк. 22:14-20.

отклоняваха и служехте на неми идоли. ³Затова искам да ви осведомя, че никой, който говори чрез Божия Дух, няма да каже: „Проклет да е Исус!“ И само чрез Святия Дух човек може да каже: „Исус е Господ!“

⁴Има различни духовни дарби, но Духът, който дава тези дарби, е един и същ. ⁵Има различни начини да се служи, но всички те са от един и същ Господ. ⁶И има различни начини, по които Бог действа, но един и същ Бог върши всичко сред всички хора. ⁷На всеки е дадено да се прояви у него Духът за всеобщо благо. ⁸На един чрез Духа е дадена способността да говори с мъдрост, а на друг, чрез същия Дух — способността да говори със знание. ⁹На един е дадена вяра чрез същия Дух, а на друг, също чрез него — дарби да лекува. ¹⁰На някого е дадена силата да върши чудеса, а на друг — да пророкува. На един е дадена способността да различава добрите от лошите духове, на друг — да говори различни езици, а на трети — да обяснява езиците. ¹¹Но един и същ е Духът, който върши всичко това и определя различно за всеки — така, както пожелае.

Христовото тяло

¹²И също както човешкото тяло е едно, но има много части, които, въпреки че са много, заедно оформят едно тяло, така е и с Христос. ¹³Защото всички бяхме кръстени от действието на един Дух, за да станем част от едно тяло, независимо дали сме юдеи или езичници, роби или свободни, и от този един Дух всички бяхме напоени.

¹⁴Човешкото тяло не се състои от една, а от много части. ¹⁵И ако кракът каже: „Аз не принадлежа на тялото, защото не съм ръка“, нима

това е причина той да престане да е част от тялото? ¹⁶И ако ухото каже: „Аз не принадлежа на тялото, защото не съм око“, нима това е причина то да престане да бъде част от тялото? ¹⁷Ако цялото тяло беше око, как щяхме да чуваме? И ако цялото тяло беше ухо, как щяхме да усещаме ароматите? ¹⁸Но всъщност Бог е поставил всяка една част в тялото така, както той е пожелал, и е определил мястото на всяка от тях. ¹⁹И ако всички те бяха само една част, къде щеше да е тялото? ²⁰Сега частите са много, а тялото е само едно.

²¹Окото не може да каже на ръката: „Нямам нужда от теб.“ И главата не може да каже на краката: „Нямам нужда от вас.“ ²²Точно обратното — частите на тялото, които изглеждат слаби, са най-необходими. ²³И към частите, които зачитаме по-малко, ние се отнасяме с по-голямо уважение. И към тези части, които не са представителни, се отнасяме със специално внимание, ²⁴защото нашите по-представителни части нямат нужда от такова отношение. Бог е създал тялото по такъв начин, че да даде по-голяма почит на по-несвършените части, които са лишени от нея, ²⁵за да няма разделения в тялото, а различните части да се грижат еднакво една за друга. ²⁶Ако една част от тялото страда, всички други страдат заедно с нея. Ако на една част се окаже почит, всички части споделят радостта ѝ.

²⁷Така вие сте тялото на Христос и всеки от вас е част от него. ²⁸Бог постави в църквата първо апостолите, след това пророците, после учителите, после хората със сила да вършат чудеса, после хората

с дарба да лекуват, после хората, които помагат с делата си, хората с дарба да ръководят и хората с дарба да говорят други езици. ²⁹Нима всички са апостоли? Нима всички са пророци? Нима всички са учители? Нима всички вършат чудеса? ³⁰Нима всички имат дарбата да лекуват? Нима всички говорят други езици? Нима всички обясняват други езици? ³¹Но трябва да се стремите към по-големите дарби и сега ще ви покажа най-добрия път.

Любовта

13 Ако мога да говоря езиците на различните народи и дори тези на ангелите, но нямам любов в сърцето си, съм само една шумна камбана или дрънкащ цимбал. ²Ако имам дарбата да пророкувам и зная всички Божии тайни, и имам цялото божествено знание и такава вяра, че да премествам планини, но нямам любов в сърцето си, аз съм нищо. ³И ако едно по едно раздам всичко, което имам, за да нахраня онези, които са в нужда, и дори ако дам тялото си да бъде изгорено, но нямам любов в сърцето си, нищо не печеля.

⁴Любовта е търпелива и блага. Тя не завижда, не се хвали, ⁵не се възгордява и не е груба и егоистична. Любовта не е избухлива и злопаметна. ⁶Тя не се радва на злото, а споделя радостта от истината. ⁷Любовта винаги търпеливо приема всичко, винаги вярва, винаги се надява и винаги устоява.

⁸Любовта никога няма да свърши, а пророческата дарба ще се прекрати, езиците ще престанат, знанието ще се прекрати. ⁹Защото и знанието, и пророчествата ни са само частични. ¹⁰А когато дойде съвършенството,

това, което е частично, ще се прекрати. ¹¹Когато бях дете, говорех по детски, мислех по детски и разсъждавах по детски. Но сега, когато съм вече мъж, съм оставил детинското. ¹²Сега виждаме мътно отражение в огледало, но когато дойде съвършенството, ще видим лице в лице. Сега знанието ми е частично, но тогава то ще е пълно, така както Бог ме познава напълно. ¹³А дотогава остават тези три неща: вяра, надежда и любов; и най-велика от тях е любовта.

Използвайте духовните дарби в помощ на църквата

14 Стремете се към любовта и ревностно желайте духовни дарби, и особено дарбата да пророкувате. ²Този, който има дарбата да говори друг език, говори не на хората, а на Бога, защото никой не може да разбере какво казва. Той говори тайни чрез Духа. ³А този, който пророкува, говори неща, които укрепват, насърчават и утешават хората. ⁴Който има дарбата да говори друг език, укрепва себе си, а който има дарбата да пророкува, укрепва църквата. ⁵Искам всички вие да имате дарбата да говорите други езици, но още повече искам да имате дарбата да пророкувате. Този, който пророкува, е по-велик от този, който говори други езици, освен ако той може да обясни това, което казва, за да се укрепи цялата църква.

⁶Братя и сестри, ако дойда при вас и говоря други езици, каква полза ще имате, ако не ви донеса откровение, божествено знание, пророчество или учение? ⁷Същото е и с неодушевените предмети, които издават звук, като флейтата и лирата — ако тези звуци не се различават

ясно, как хората ще разберат каква мелодия свири флейтата или лирата?

⁸И ако тръбата изсвири неясно, кой ще се подготви за битка? ⁹Така и вие, ако произнасяте неразбираеми звуци, кой ще разбере какво сте казали? Ще говорите на вятъра.

¹⁰В света несъмнено съществуват много езици и нито един от тях не е без свое значение. ¹¹Ето защо ако не зная значението на думите, ще бъда чужденец за този, който говори, и този, който говори, ще бъде чужденец за мен. ¹²Същото се отнася и за вас: след като се стремите към духовни дарби, постарайте се да получите колкото можете повече от тях за укрепването на църквата.

¹³Следователно този, който говори друг език, трябва да се моли също и да може да обясни думите си.

¹⁴Защото ако се моля на друг език, духът ми се моли, но умът ми остава неплоден.

¹⁵Какво да правя тогава? Ще се моля с духа си, но също и с ума си. Ще пея песни на възхвала с духа си, но също и с ума си.

¹⁶Защото ако изречеш благословение само с духа си, как обикновеният слушател ще каже „Амин“ на твоята благодарствена молитва, ако не разбира това, което казваш? ¹⁷Може да благодариш много хубаво, но не помагаш на другия човек да укрепне.

¹⁸Аз благодаря на Бога, че моята дарба да говоря други езици е по-голяма от тази на всеки един от вас, ¹⁹но в църквата предпочитам да изрека пет думи, които могат да се разберат, отколкото десет хиляди думи на друг език, така че да поуча и другите.

²⁰Братя и сестри, не бъдете като деца в мисленето си, а разсъждавайте като зрели хора, но по отношение на злото бъдете като невръстни деца.

²¹Писанието* казва:

„Чрез хора, които говорят други езици,

и чрез устните на чужденци ще говоря на тези хора, но дори и тогава те няма да ме послушат.“ *Исая 28:11-12*

Това казва Господ.

²²Така и дарбата за други езици е знак не за вярващите, а за невярващите. Пророческата дарба е знак не за невярващите, а за вярващите. ²³Ето защо ако цялата църква се събере и всички говорят други езици, ако влязат външни хора или невярващи, няма ли да кажат, че сте полудели? ²⁴Но ако всички пророкуват, когато влезе невярващ или външен човек, той ще осъзнае греха си чрез думите им, ще бъде осъден чрез думите им, ²⁵тайните на неговото сърце ще бъдат изявени и тогава той ще падне по очи и ще се поклони на Бога, казвайки: „Бог наистина е сред вас!“†

Събирайте се, за да укрепявате църквата

²⁶Какво да правим тогава, братя и сестри? Когато се съберете, един има псалм, друг — поучение, трети — откровение, един говори чужд език, а друг обяснява думите му. Всичко трябва да се прави за укрепването на църквата. ²⁷Ако някой говори друг език, трябва да говорят двама или най-много трима, и то един по един, а някой да обяснява това, което се говори. ²⁸А ако няма кой да обяснява,

*14:21 *Писанието* Букв.: „Законът“, което понякога означава Стариия Завет.

†14:25 Вж. Ис. 45:14 и Зах. 8:23.

те трябва да мълчат в църквата и да говорят на себе си и на Бога.

²⁹ Двама или трима пророци трябва да говорят, а другите — да изпитват думите им. ³⁰ Ако нещо бъде разкрито на друг човек, който седи, говорещият трябва да замълчи, ³¹ защото всички можете да пророкувате един след друг, за да може всички да се поучат и всички да бъдат насърчени. ³² Духовете, които вдъхновяват пророците, са под контрола на пророците. ³³ Защото Бог носи не безредие, а мир.

Както във всички църкви на Божиите святи хора, ³⁴ жените трябва да мълчат в църквите. На тях не им е позволено да говорят и те трябва да се подчиняват, както казва и законът. ³⁵ Ако искат да научат нещо, нека попитат мъжете си въщи, защото е срам за една жена да говори в църквата. ³⁶ Нима от вас излезе Божието слово? И само до вас ли стигна?

³⁷ Ако някой смята, че е пророк или че има духовна дарба, трябва да разпознае, че това, което ви пиша, е заповед от Господа. ³⁸ Ако някой не приеме това, и той няма да бъде приет от Бога.

³⁹ И така, братя и сестри, стремете се да пророкувате и не забранявайте да се говорят други езици, ⁴⁰ но нека всичко се върши както трябва и с ред.

Благата вест за Христос

15 Братя и сестри, искам да ви припомня Благата вест, която ви проповядвах и вие приехте, в която стоите твърдо ² и която ви носи спасение, ако запазите посланието ми в съзнанието си (освен ако не сте повярвали напразно).

³ Защото ви предадох онова, което и аз получих. Съобщих ви най-важното: че Христос умря за греховете ни, както казват Писанията, ⁴ и че бе погребан, а на третия ден — възкресен, както казват Писанията, ⁵ че се яви на Кифа,* а след това на дванадесетте апостола. ⁶ След това веднъж се яви на повече от петстотин братя и повечето от тях са все още живи, макар и някои да са мъртви. ⁷ След това се яви на Яков и отново на всички апостоли ⁸ и най-накрая и на мен като на човек, роден преждевременно. ⁹ Аз съм най-незначителният сред апостолите и дори не съм достоен да се нарека апостол, защото преследвах Божията църква. ¹⁰ Но благодарение на Божията благодат аз съм това, което съм. И благодатта, която той прояви към мен, не бе напразна. Напротив: трудех се по-упорито от всички останали, въпреки че не аз го правех, а Божията благодат, която беше в мен. ¹¹ И така, дали ви проповядвам аз или те, това е, което всички проповядваме, и това е, в което вие повярвахте.

Нашето възкресение

¹² Но след като проповядваме, че Христос бе възкресен от мъртвите, защо някои от вас казват, че няма възкресение на мъртвите? ¹³ Ако няма възкресение на мъртвите, значи Христос не е бил възкресен. ¹⁴ А ако Христос не е бил възкресен, безсмислено е проповядването ни, безсмислена е и вярата ви. ¹⁵ А се оказваме и лъжесвидетели относно Бога, защото пред него свидетелствахме под клетва, че той е възкресил Христос. Но ако, както

* 15:5 **Кифа** Арамейското име на Петър, един от дванадесетте апостола.

казват, мъртвите не възкръсват, то и Бог не е възкресил Христос.¹⁶ А ако мъртвите не възкръсват, то Христос не е бил възкресен,¹⁷ а ако Христос не е бил възкресен, вярата ви е безполезна, вие все още сте в греховете си¹⁸ и онези, които са били в Христос, когато са умрели, са изгубени.¹⁹ Ако имахме надежда в Христос само за този живот, ние бихме били най-достойните за съжаление сред всички хора.

²⁰ Но Христос наистина бе възкресен от мъртвите и бе първият от тях,²¹ и ако смъртта дойде чрез човек, чрез човек дойде и възкресението на мъртвите.²² Защото както всички умират в Адам, така всички ще възкръснат за нов живот в Христос,²³ но всеки по своя ред: Христос е първият плод на възкресението, а когато той дойде, ще възкръснат онези, които му принадлежат.²⁴ След това ще дойде краят, когато Христос предаде царството на Бога и Отца, когато унищожи всеки управник, всяка власт и всяка сила.²⁵ Защото Христос трябва да царува, докато Бог не постави всички врагове под краката му.²⁶ Последният враг, който ще бъде унищожен, е смъртта.²⁷ Защото „Бог е подчинил всичко на Христос.“* Когато Писанието казва, че „всичко“ е било подчинено, ясно е, че това изключва самия Бог, който е подчинил всичко на Христос.²⁸ И когато всичко е подчинено на Христос, самият Син ще бъде подчинен на Онзи, който подчини всичко на него, за да бъде Бог всичко за всички.

²⁹ Ако не беше така, какво ще правят онези, които са кръстени заради мъртвите, ако мъртвите изобщо не възкръсват? Защо са кръстени заради тях?

³⁰ И защо сме изправени пред опасности всеки час?³¹ Аз умирам всеки ден. Братя и сестри, гордостта, която изпитвам заради вас в Христос Исус, нашия Господ, ме кара да заявя това.³² Ако в Ефес се бях борил с диви зверове като обикновен човек, какво щях да спечеля? Ако мъртвите не възкръсват, тогава „нека ядем и прием, защото утре ще умрем!“†

³³ Не се заблуждавайте: „Лошите приятели развалят добрия характер.“³⁴ Елате на себе си, както е редно, и престанете да вършите грехове, защото някои от вас не познават Бога. Казвам това, за да ви засрамя.

Какви ще бъдат телата ни

³⁵ Някой може да попита: „Как възкръсват мъртвите? Какви ще бъдат телата им?“³⁶ Колко глупави въпроси! Това, което засяваш, трябва първо да умре в земята, за да получи нов живот.³⁷ А когато сееш, онова, което заравяш в земята, не е тялото, което ще израсне, а само обикновено зърно, независимо дали е пшеница или някакво друго семе.³⁸ След това Бог му дава тялото, което е избрал: за всяко семе — различно тяло.³⁹ Плътта на живите същества не е една и съща: една е за хората, друга — за зверовете, различна е за птиците, а също и за рибите.⁴⁰ Има небесни тела и земни тела. Небесните тела имат един блясък, а земните — друг.⁴¹ Слънцето има един блясък, луната — друг, а

* 15:27 Цитат от Пс. 8:6.

† 15:32 Цитат от Ис. 22:13; 56:12.

звездите — още по-друг, като всяка звезда се различава по блясъка си от останалите.

⁴²Така е и възкресението на мъртвите. Тялото, което се заравя в земята, е тленно, а тялото, което възкръсва, е нетленно. ⁴³Тялото, което се заравя в земята, е без чест, а възкръсва в слава. Тялото, което се заравя в земята, е слабо, а възкръсналото — силно. ⁴⁴Това, което се заравя в земята, е физическо тяло, а това, което възкръсва — духовно.

Както има физическо тяло, така има и духовно тяло. ⁴⁵Така казва Писанието: „Първият човек, Адам, стана живо същество*.[†] А последният Адам[‡] е животворен дух. ⁴⁶Не духовното, а физическото е първо, а след него — духовното. ⁴⁷Първият човек дойде от земята и бе създаден от пръст. Вторият човек дойде от небето. ⁴⁸Какъвто е създаденият от пръст човек, такива са хората от пръст, а какъвто е небесният човек, такива са небесните хора. ⁴⁹И както сме носили образа на създадения от пръст човек, така ще носим образа на небесния човек.

⁵⁰Това ви казвам, братя и сестри: нашите земни тела от кръв и плът не могат да наследят Божието царство. Нито може тленното да наследи нетленното. ⁵¹Чуйте ме, ще ви разкрия една тайна: няма всички да умрем, но всички ще бъдем променени ⁵²в един миг, кратък като премигване на око, при звука на последната тръба. Защото

тръбата ще иззвучи и мъртвите ще бъдат възкресени в нетленност, а ние, които все още сме живи, ще се променим. ⁵³Защото това тленно тяло трябва да се облече в нетленност и това смъртно тяло — в безсмъртие. ⁵⁴И когато това тленно тяло се облече в нетленност и това смъртно тяло се облече в безсмъртие, ще се изпълни казаното в Писанието: „Смъртта бе погълната, победата е пълна!“ *Исаия 25:8*

⁵⁵„Къде е победата ти, смърт?

Къде е жилото ти?“ *Осия 13:14*

⁵⁶Жилото на смъртта е грехът, а силата на греха е законът. ⁵⁷Но да благодарим на Бога, който ни дава победата чрез нашия Господ Исус Христос!

⁵⁸И така, скъпи мои братя и сестри, бъдете твърди и непоклатими. Винаги се отдавайте изцяло на Господното дело, защото знаете, че трудът ви в Господа не е напразен.

Събиране на помощи за вярващите

16 Сега за събирането на пари в помощ на Божиите хора — правете същото, което заповядах на църквите в Галатия: ²нека всеки първи ден от седмицата всеки от вас да отделя настрана според прихода си, за да не се събират пари, когато дойда. ³Когато пристигна, ще изпратя с препоръчителни писма мъжете, които вие одобрите, да занесат вашия дар в Ерусалим. ⁴А ако е добре и аз да отида с тях, те ще тръгнат с мен.

*15:45 *живо същество* Букв.: „жива душа“.

†15:45 Цитат от Бит. 2:7.

‡15:45 *Адам* Името означава „човек“. Тук изразът „последният Адам“ се отнася за Христос — „небесния човек“.

Плановете на Павел

⁵Ще дойда при вас след като мина през Македония, защото плановете ми са да мина оттам. ⁶А може и да остана известно време или дори да прекарам зимата при вас, за да ми помогнете по-нататък по моя път. ⁷Не искам да ви посетя сега, когато само минавам през земята ви, защото се надявам да остана известно време с вас, ако Господ позволи. ⁸Ще остана в Ефес до Петдесетница, ⁹защото пред мен широко се отвори врата, която ми дава възможност да работя успешно, но има и много хора, които са против мен.

¹⁰Ако пристигне Тимотей, поставайте се да не се страхува от нищо по време на престоя си с вас, защото и той като мен се труди за Господното дело. ¹¹Нека никой не гледа на него отвисоко, а му помогнете да продължи пътя си с мир, за да може да дойде при мен, защото го чакам да пристигне с другите братя.

¹²Сега за брат ни Аполос: аз настойчиво го подтиквах да ви посети с другите братя, но той твърдо беше решил да не идва сега. Ще дойде, когато има възможност.

Павел завършва писмото си

¹³Бъдете нащрек. Бъдете твърди във вярата. Бъдете смели и силни.

¹⁴Всичко, което вършите, вършете с любов.

¹⁵Вие познавате рода на Стефанино и знаете, че те бяха първите, които повярваха в Ахая, и се посветиха на служба на Божиите хора. Моля ви, братя и сестри, ¹⁶да приемете водачеството на хора като тях и всеки, който се присъединява към делото и който работи за Господа.

¹⁷Щастлив съм, че са тук Стефанино, Фортунат и Ахаик, защото те запълниха празнината от вашето отсъствие. ¹⁸Те успокоиха и моя, и вашия дух — признавайте хора като тях.

¹⁹Църквите в Азия ви поздравяват. Сърдечно ви поздравяват в името на Господа Акила и Прискила заедно с църквата, която се събира в техния дом. ²⁰Всички братя и сестри ви поздравяват. Поздравете се един друг със свята целувка.

²¹Аз, Павел, пиша този поздрав със собствената си ръка.

²²Ако някой не обича Господа, нека бъде прогонен с проклетия!

О Господи, ела!*

²³Благодатта на Господ Исус да бъде с вас.

²⁴Любовта ми да бъде с всички вас в Христос Исус.

* 16:22 *О Господи, ела!* Превод на арамейското: „*marana tha*“.